

Sygn. akt I C 586/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2017 roku w C.

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko E. M.

o zapłatę

orzeka :

I. Oddala powództwo .

II. Zasądza od powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanej E. M. kwotę 2952,00 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) , w tym VAT , z tytułu kosztów procesu - kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w pozwie wniesionym dnia 04 kwietnia 2016 r. do Sądu Rejonowego w Przasnyszu przeciwko E. M. domagał się orzeczenia nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym , że pozwana ma zapłacić powodowi kwotę 29272,24 zł z odsetkami ustawowymi maksymalnymi od kwoty 14 680,69 zł w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 14 591,55 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód domagał się także zasądzenia kosztów procesu w kwocie 5 081,00 zł , w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 600,00 zł wraz z innymi kosztami, do których uiszczenia powód został wezwany przez Sąd. Powód w przypadku wniesienia sprzeciwu wniósł o skierowanie sprawy do postępowania zwykłego i o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 29 272,24 zł z odsetkami ustawowymi maksymalnymi od kwoty 14 680, 69 zł w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 14 591,55 zł ,

zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda dalszych kosztów procesu, w tym kosztów sądowych, kosztów wynagrodzenia radcy prawnego w wysokości 3 600,00 zł stosownie do treści załączonego spisu kosztów, kosztów nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony oraz innych kosztów, do których uiszczenia powód zostanie wezwany przez Sąd.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał , że wierzytelność dochodzona przez powoda od pozwanej wynika z braku zapłaty przez pozwaną z tytułu umowy (...)-/ (...) (zwana dalej „umową”) zawartej w dniu 03.06.2008 r. pomiędzy pozwaną a (...) S.A. z siedzibą w W. (zwanym dalej „pierwotnym wierzycielem”). Z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty przedmiotowa umowa została

wypowiedziana. W związku z tym na pozwanej ciąży obowiązek zwrotu całej kwoty niespłaconego przez stronę pozwaną kapitału wraz z kwotą odsetek umownych stanowiących część odsetkową raty kapitałowo - odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. W związku z brakiem spłaty należności wynikających z umowy poprzedni wierzyciel wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny (...). Następnie po uzyskaniu klauzuli wykonalności do (...) wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Prowadzone przez poprzedniego wierzyciela postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. W celu ponownego wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej konieczne jest uzyskanie tytułu wykonawczego na rzecz powoda. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. ((...) 779, zwany dalej poprzednim wierzycielem) nabył wierzytelność przysługującą (...) S.A. wobec pozwanej z tytułu umowy (...)-/ (...) z dnia 03.06.2008 r. Następnie na skutek umowy cesji wierzytelności zawartej dnia 20.03.2015 r. wierzytelność z tytułu w/w umowy wraz z prawem do naliczania odsetek została przeniesiona na rzecz powoda, tj. (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Powód wskazał, że na wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie tj. kwotę 29 272,24 zł, składają się następujące należności:

- kwota 91,30 zł - tytułem pozostałych kosztów poniesionych przez poprzedniego wierzyciela,
- kwota 14 680,69 zł - tytułem niespłaconej kwoty kapitału,
- kwota 8 912,19 zł - tytułem odsetek karnych naliczonych przez Bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 13.03.2015 r.
- kwota 4 047,59 zł - tytułem odsetek karnych naliczonych przez Bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 13.03.2015 r.
- kwota 1 540,47 zł - tytułem odsetek karnych naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału w okresie od dnia 14.03.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP i w okresie od 01.01.2016r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

Wypełniając obowiązek wynikający z art. 187 § 1 pkt 3 kpc powód poinformował, że przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie powód przesłał do pozwanej wezwanie do zapłaty, w którym została wskazana aktualna kwota zadłużenia oraz numer rachunku bankowego powoda, na który należało dokonać wpłaty. Jednocześnie powód poinformował pozwaną o możliwości rozłożenia zadłużenia na dogodnie dla pozwanej raty. Pozwana nie zastosowała się do powyższego wezwania i nie spłaciła zadłużenia, jak też nie przedstawiła własnej propozycji polubownego załatwienia przedmiotowej sprawy.

Wierzytelność dochodzona przez powoda jest bezsporna, pozwana nie kwestionowała zasadności oraz wysokości wierzytelności wobec powoda.

Sąd Rejonowy w Przasnyszu postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2016 r. stwierdził swą niewłaściwość miejscową do rozpoznania sprawy i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chełmnie. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą (...). W dniu 30 listopada 2016 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Chełmnie wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając w całości żądanie powoda. Pozwana E. M. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Należy nadmienić, że zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia pozwana podnosiła już w piśmie skierowanym do Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 17 lipca 2016 r.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej w piśmie procesowym 29 czerwca 2017 r. pełnomocnik powoda wskazał, że wierzytelność dochodzona przez powoda w przedmiotowym postępowaniu wynika z braku zapłaty przez pozwaną należności z tytułu umowy pożyczki nr (...) - / (...) z 3.06.2008r., zawartej pomiędzy pozwaną a (...) Bankiem (...) S.A., o czym świadczą dowody powołane przez powoda w pozwie. Przedmiotowe roszczenie nie uległo przedawnieniu. Roszczenia banku wynikające z umowy pożyczki przedawniają się w terminie trzech lat (art. 118 kc), czego potwierdzeniem jest stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte m.in. w orzeczeniach z 10 października 2003r., II CK 113/2002 oraz z 2 października 2008r., II CSK 212/2008. Zgodnie z treścią art. 720 ust. 1 kc, przez umowę pożyczki pożyczkodawca zobowiązuje się przenieść na własność pożyczkobiorcy określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a pożyczkobiorca zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie zaś z treścią art. 120 §1 kc, „bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.” Powód wskazał, że ustawa nie definiuje pojęcia wymagalności, w doktrynie przyjmuje się jednak zgodnie, że należy przez wymagalność rozumieć stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość dania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Jest to stan potencjalny o charakterze obiektywnym, którego początek następuje w chwili, gdy wierzytelność zostaje uaktywniona. Roszczenie może stać się wymagalne w dniu oznaczonym w umowie lub przepisach ustawy. Może to być także termin wynikający z natury zobowiązania. Wymagalność roszczenia nastąpić może ponadto niezwłocznie po jego powstaniu (np. roszczenie o odszkodowanie za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania kontraktowego) lub w momencie, w którym spełnił się warunek zawieszający. Ustawodawca wprowadza jednak dwa ważne wyjątki od powyższej reguły. Pierwszy odnosi się do sytuacji, w której wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego kontrahenta, np. wezwania dłużnika do wykonania świadczenia, drugi dotyczy roszczeń o zaniechanie.

Wymagalność roszczenia określona w art. 120 § 1 zd. 2 k.c. oznacza stan, w którym uprawniony może skutecznie domagać się realizacji roszczenia. Roszczenie staje się zatem wymagalne z upływem ostatniego dnia przewidzianego dla zobowiązanego terminu do spełnienia świadczenia (zob. R. Klimek, *Dyskusyjne*, s. 637 i nast.; M. Łemkowski, *Odsetki cywilnoprawne*, Warszawa 2007, s. 202 i nast.). Ten hipotetyczny termin wymagalności wyznacza początek biegu przedawnienia. Nie jest natomiast terminem wymagalności w rozumieniu art. 120 § 1 zd. 1 kc moment, w którym uprawniony najwcześniejszym może zażądać od zobowiązanego zadośćuczynienia roszczeniu. Czynności uprawnionego, o których mówi art. 120 § 1 zd. 2 kc, to przede wszystkim: wezwanie dłużnika do spełnienia świadczenia w zobowiązaniu bezterminowym (zob. uwagi do art. 455 k.c.); czynności stanowiące konieczne współdziałanie wierzyciela z dłużnikiem (zwykle są to czynności faktyczne); odstąpienie od umowy wzajemnej na podstawie art. 491 lub art. 492 k.c. (warunkuje ono powstanie i wymagalność roszczeń odstępującego z art. 494 k.c.); wystawienie wymaganych umową lub przepisami dokumentów rozliczeniowych (zob. wyr. SN z 16.11.1995 r., II CRN 156/95, (...) 1996, Nr 3, s. 22). Nie chodzi tu natomiast o czynności niebędące warunkiem wymagalności wierzytelności, a jedynie przyspieszające tę wymagalność (zob. *Kodeks Cywilny. Komentarz*. Wyd. 5, Warszawa 2013 r., pod red. E. Gniewek, P. Machnikowski). Powołując się treść umowy pożyczki łączącej pozwaną z poprzednim wierzycielem, która stanowi źródło dochodzenia roszczeń w niniejszym postępowaniu powód wskazał, iż zawiera ona wprost postanowienia odnośnie zarówno terminu wymagalności poszczególnych rat, jak i daty ostatecznej spłaty (tj. z całkowitą spłatą przewidzianą na dzień 3 czerwca 2016 r.) - załącznik umowy pożyczki. Zauważyć również należy, iż wcześniejsze wypowiedzenie umowy pożyczki, zgodnie z §11 umowy, stanowi w istocie uprawnienie Banku, nie zaś jego obowiązek. Obowiązek taki nie wynika również z żadnego znanego stronie powodowej przepisu prawa. Najistotniejsze znaczenie ma jednakże fakt, iż świadczenie z umowy pożyczki jest świadczeniem jednorazowym (choć płatnym w ratach), termin jego wymagalności w rozumieniu art. 120 kc, należy wiązać z datą ostatecznej spłaty zadłużenia. Powyższe stanowisko wynika wprost z sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 11 lipca 2012 r. I ACa 671/2012, (LexPolonica Nr 5164388).

W piśmie procesowym z dnia 23 października 2017 r. pełnomocnik pozwanej podtrzymał zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 03 czerwca 2008 r. została zawarta pomiędzy E. M. (Pożyczkobiorcą) a (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (...) SA) umowa pożyczki nr (...) - (...). Zgodnie tą umową (...) SA udzielił Pożyczkobiorcy pożyczki gotówkowej w kwocie 17 400,00 zł. W umowie ustalono, że prowizja za udzielenie pożyczki wynosi 870,00 zł oraz, że Pożyczkobiorca jest zobowiązany do zapłaty miesięcznej składki ubezpieczeniowej w wysokości 43,50 zł z tytułu przystąpienia do ubezpieczenia, o którym mowa w „Deklaracji zgody”, stanowiącej integralną część umowy. Składka ubezpieczeniowa będzie płatna w terminach ustalonych w planie spłaty. Wypłata pożyczki miała nastąpić jednorazowo w dniu 03.06.2008 r. przelewem na wskazany w umowie rachunek bankowy. Szacunkowy całkowity koszt pożyczki określono na 19 109,17 zł. Pożyczka była oprocentowana według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej w (...) SA, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 16,50 % w stosunku rocznym. W umowie wskazano kiedy oprocentowanie może ulec zmianom. W umowie ustalono, że odsetki są liczone od aktualnego stanu zadłużenia, za faktyczny okres wykorzystania pożyczki. Pożyczkobiorca został zobowiązany do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 96 ratach miesięcznych, w wysokości i terminach ustalonych w planie spłaty, który stanowił integralną część umowy. W umowie ustalono też, że w przypadku niespłacenia raty w terminie (...) SA pobiera od zaległej raty pożyczki odsetki według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej w (...) SA w okresie utrzymywania się zaległości, dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po upływie terminu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności. W dniu zawarcia umowy stopa procentowa dla kredytów przeterminowanych wynosiła 29,00 % w stosunku rocznym. W umowie z dnia 03.06.2008 r. przewidziano także, że (...) SA może wypowiedzieć warunki spłaty umowy, z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia, w przypadku: wystąpienia zaległości w spłacie dwóch pełnych rat pożyczki, niespełnienia warunku, o którym mowa w § 10 ust. 2 umowy lub niedotrzymania innych warunków określonych w umowie, w tym zaprzestania spłaty składki ubezpieczeniowej. W następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia warunków spłaty umowy, zgodnie z umową z dnia 03.08.2008r. całość zadłużenia z tytułu tejże umowy staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego (...) SA nalicza i pobiera odsetki według stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych.

(...) S.A. z siedzibą w W. wypowiedziało umowę pożyczki z dnia 03.06.2008 r. nr (...) - (...) - (...) w dniu 13 kwietnia 2011 r.

dowód: - potwierdzona kopia umowy pożyczki nr (...) - (...) z dnia 03.06.2008 r. wraz z załącznikami – k. 79 – 87

- zaświadczenie wydane przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 17.10.2017 r. – k. 124

- historia operacji na koncie kredytowym z dnia 17 lutego 2011 r. – k.148 – 151

W dniu 09 grudnia 2011r. została zawarta pomiędzy (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (Bankiem) a (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. (Nabywcą) umowa sprzedaży wierzytelności. Na podstawie tej umowy Bank sprzedał Nabywcy na warunkach określonych w Umowie, a Nabywca kupił Wierzytelności wraz z wszelkimi Zabezpieczeniami wymienionymi w Załączniku nr 1 do Umowy i wszelkimi innymi prawami z Wierzytelnościami i Zabezpieczeniami związane, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, koszty i kary. Z zawartej umowy wynikało, iż na dzień 30 września 2011 r., w ramach Portfela Wierzytelności przysługiwało Bankowi 44 634 bezspornych i wymagalnych wierzytelności pieniężnych, wynikających z różnych tytułów, w tym z tytułu dokonanych przez Bank czynności bankowych o łącznej wysokości nominalnej (rozumianej jako suma kapitału, odsetek i kosztów) 524 555 900,54 zł. Następnie strony umowy z dnia 09.12.2011 r. zawarły w dniu 4 stycznia 2012 roku w W. Aneks do tej umowy, w którym potwierdziły, że dzień przeniesienia wierzytelności nastąpił w dniu 14 grudnia 2011 roku i w tym dniu Nabywca nabył od Banku (...), w skład którego wchodziły wierzytelności wymienione w Załączniku nr 1 do Aneksu.

W dniu 15 grudnia 2011 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił wyciąg ze swoich ksiąg bankowych nr (...), w którym stwierdził, że na dzień 14.12.2011 r. figuruje w nich wymagalne zadłużenie E. M. z tytułu umowy nr (...) - (...) zawartej w dniu 03.06.2008 r. Bank stwierdził, że na kwotę wymagalnego zadłużenia E. M. składają się: niespłacona należność główna w kwocie 14680,69 zł, odsetki do 13.12.2011 r. w kwocie 4047,59 zł oraz koszty w kwocie 91,30 zł. Nadto Bank wskazał, że dalsze należne odsetki od dnia 14.12.2011 r. są naliczane według zmiennej stopy procentowej

obowiązującej w (...) SA od kwoty kapitału tj. kwoty 14680,69 zł w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym i obciążają one dłużnika.

(...) Bank (...) i Windykacji Biuro w T. zawiadomił E. M. pismem z dnia 17.01.2011 r. , iż na podstawie umowy z dnia 09 grudnia 2011 r. dokonał przelewu wierzytelności z tytułu pożyczki - umowa nr (...) - / (...) z dnia 2008-06-03 na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty , wpisany do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzony przez Sąd Okręgowy w Warszawie oraz , że przeniesienie wierzytelności stało się skuteczne dnia 15.12.2011 roku. Wskazał , że spełnienie świadczenia po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia winno nastąpić na rzecz aktualnego wierzyciela, tj. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty.

dowód : - potwierdzona kopia umowy z dnia 09.12.2011 r. wraz z aneksem nr (...) – k.88 - 93

- potwierdzona kopia wyciąg ze ksiąg bankowych (...) S.A. z siedzibą w W. – k. 144

- potwierdzona kopia zawiadomienia z dnia 17.01.2012 r. – k.155

W dniu 20 marca 2015 r. została zawarta pomiędzy (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. (Zbywcą) a (...) Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. (Nabywcą) umowa przelewu wierzytelności. W umowie Zbywca oświadczył, że według stanu na dzień zawarcia Umowy, przysługują mu niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne, nabyte uprzednio od pierwotnych wierzycieli, szczegółowo określone w Załączniku nr 1 do Umowy, sporządzonym według stanu na dzień 13.03.2015r. Zbywca zbył Wierzytelności, wymienione w Załączniku nr 1 do Umowy, za cenę i na warunkach określonych w Umowie, a Nabywca Wierzytelności te nabył za cenę i na warunkach określonych w Umowie. Ustalono , że wraz z Wierzytelnościami określonymi w ust. 1, na Nabywcę przechodzą wszelkie związane z nimi prawa, w tym zwłaszcza roszczenia o odsetki umowne, odsetki karne, odsetki ustawowe, koszty sądowe, koszty egzekucyjne, koszty zastępstwa prawnego w postępowaniach sądowych, koszty zastępstwa prawnego w postępowaniach egzekucyjnych, koszty pozostałe. Strony ustaliły także , że Wierzytelności przechodzą na Nabywcę z dniem zawarcia umowy. Z załącznika do umowy przelewu wierzytelności wynika , że przedmiotem przelewu była także wierzytelność w stosunku do E. M. wynikająca z umowy pożyczki gotówkowej z dnia 03.06.2008 r. na którą składały się : odsetki karne - 8912,19 zł, kapitał w kwocie 14 680,69 zł , odsetki karne naliczone przez poprzedniego wierzyciela – 4047,59 zł i koszty pozostałe naliczone przez poprzedniego wierzyciela – 91,30 zł.

Pismem z dnia 20.03.2015 r. (...) S.A. w imieniu (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W., zawiadomiło E. M., iż na podstawie umowy z dnia 20.03.2015 roku dokonano przelewu wierzytelności z tytułu umowy nr (...) - / (...) zawartej w dniu 2008-06-03 z (...) S.A. na rzecz (...) Wierzytelności Niestandaryzowany

Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. oraz , że na dzień 13.03.2015 r. wierzytelności przelane wyniosły łącznie 27731,77 zł.

Pismem z dnia 06.07.2015 r. pełnomocnik (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. wezwał E. M. do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) - / (...) zawartej z (...) S.A. w łącznej kwocie 28 222,47 zł w tym kapitału w kwocie 14 680,69 zł pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

dowód : - potwierdzona kopia umowy z dnia 20.03.2015 r. wraz z wydrukiem z załącznika do umowy – k. 20 – 25

- potwierdzona kopia zawiadomienia z dnia 20.03.2015 r. – k.26

- potwierdzona kopia wezwania z dnia 06.07.2015 r. – k.27

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie w/w dokumentów , przedstawione kopie ni były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. dochodzi w niniejszej sprawie od pozwanej E. M. zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki nr (...) -/ (...) z dnia 03.06.2008 r., zawartej pomiędzy pozwaną a (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., w związku z zawartą w dniu 20 marca 2015 roku przez powoda umową przelewu wierzytelności.

Jedynym zarzutem zgłoszonym przez pozwaną E. M. o przeciwko żądaniu pozwu był zarzut przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia.

Powód wykazał, że pozwana zawarła z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...) -/ (...) z dnia 03.06.2008 r. i wykazał nabycie wierzytelności z tejże umowy na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 20 marca 2015 r.

Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 kc). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata (art. 118 kc.). Termin przedawnienia roszczeń z umowy bankowej wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r. wydany w sprawie II CK 113/02 OSP 2004/11/141). Skutek przedawnienia następuje po upływie określonego terminu i polega na tym, że wprawdzie roszczenie istnieje nadal, ale ten, przeciwko komu ono jest skierowane, może uchylić się od jego zaspokojenia. Osoba, przeciwko której przysługuje roszczenie może zatem bez ujemnych konsekwencji prawnych odmówić podjęcia zachowania, do którego jest zobowiązana. Zgodnie z art. 120§ 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wymagalność roszczenia w w/w przepisie oznacza stan, w którym uprawniony może skutecznie domagać się realizacji roszczenia (jego powództwo nie będzie przedwczesne). Roszczenie staje się zatem wymagalne z upływem ostatniego dnia przewidzianego dla zobowiązanego terminu do spełnienia świadczenia (zob. R. Klimek, Dyskusyjne, s. 637 i n.; M. Lemkowski, Odsetki cywilnoprawne, s. 202 i n.), powództwo wytoczone następnego dnia nie jest już przedwczesne. Ponieważ terminy przedawnienia są liczone w latach lub miesiącach, roszczenie staje się przedawnione z upływem dnia odpowiadającego datą ostatniemu dniowi terminu do spełnienia świadczenia, a powództwo wytoczone następnego dnia będzie już spóźnione.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W umowie pożyczki pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w 96 ratach . Termin spłaty pożyczki z umowy nr (...) -/ (...) przypadał , zgodnie z harmonogramem spłat na 03 czerwca 2016 r. (k.85 – 87 akt). Mimo bowiem , że spłata pożyczki miała następować w ratach , to nie było to świadczenie okresowe, co z kolei skutkować mogłoby odrębnymi terminami przedawnienia dla poszczególnych rat. Przez świadczenie okresowe należy bowiem rozumieć stałe dawanie przez czas trwania stosunku prawnego pewnej ilości pieniędzy lub innych rzeczy zamiennych w określonych, regularnych odstępach czasu, jednakże nie składających się na pewną z góry określoną całość (por. B. Kordasiewicz [w:] System [prawa prywatnego, Prawo cywilne – część ogólna pod red. Z. Radwańskiego, Warszawa 2008) . Z tego też względu zwrot pożyczki np. w miesięcznych ratach nie nadaje świadczeniu pożyczkobiorcy cech świadczenia okresowego, choćby poszczególne raty miały równą wysokość i były uiszczane w równych odstępach czasu. Wielkość świadczenia jest bowiem z góry znana (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1998 r., III CKN 578/98,). Tak więc gdyby umowa pożyczki nr (...) -/ (...) nie została wypowiedziana bieg przedawnienia aktualnego roszczenia strony powodowej rozpoczynał się zatem od dnia, w którym całe roszczenie stało się wymagalne tj. w dniu 04 czerwca 2016 r.

Pozwana wykazała jednak , że umowa nr (...) -/ (...) z dnia 03 czerwca 2008 r. została rozwiązana wcześniej , gdyż z przedstawionego przez pozwaną zaświadczenia uzyskanego od pierwotnego wierzyciela wynika, że pierwotny wierzyciel tj. (...) S.A. z siedzibą w W. wypowiedziało umowę pożyczki z dnia 03.06.2008 r. nr (...) - (...) -/ (...) w dniu

13 kwietnia 2011 r. (k. 124 akt). Zgodnie zaś z § 12 ust. 1 w/w umowy pożyczki w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia warunków spłaty umowy, całość zadłużenia z tytułu tejże umowy staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym. Fakt, że już w dniu sprzedaży wierzytelności przez (...) S.A. dnia 09 grudnia 2011r. roszczenie z przedmiotowej umowy było w całości wymagalne potwierdzają stwierdzenia przedłożonego przez powoda wyciągu z ksiąg bankowych (...) S.A. z dnia 15.12.2011 r., w którym Bank stwierdził, że na dzień 14.12.2011 r. figuruje w księgach Banku wymagalne zadłużenie E. M. z tytułu umowy nr (...) -/ (...) zawartej w dniu 03.06.2008 r. oraz, że na kwotę wymagalnego zadłużenia E. M. składają się: niespłacona należność główna w kwocie 14680,69 zł, odsetki do 13.12.2011 r. w kwocie 4047,59 zł oraz koszty w kwocie 91,30 zł i dalsze odsetki liczone od należności głównej. Potwierdzają to umowy sprzedaży i przelewu i wierzytelności: z dnia 09 grudnia 2011r. i z dnia 20 marca 2015 r., w których mowa o sprzedaży bezspornych i wymagalnych wierzytelności pieniężnych, Dla biegu terminu nie ma znaczenia czy powód jako nabywca wierzytelności był poinformowany o wypowiedzeniu umowy pożyczki nr (...) -/ (...), jednakże z dokumentów, które przedstawił wynika, że powinien o tym wiedzieć, powód wzywał pozwaną pismem z dnia 06.07.2015 r. do spłaty całości zadłużenia, które gdyby nie wypowiedzenie umowy dnia 13.04.2011 r, nie byłoby w całości wymagalne.

Powód nie wskazał też żadnych innych okoliczności, które prowadziły do przerwy biegu przedawnienia dochodzonego roszczenia. Sąd mając na uwadze powyższe ustalił, że powyższe roszczenie z umowy pożyczki nr (...) -/ (...) przedawniło się z dniem 13 kwietnia 2014 r., wobec czego Sąd stwierdził, że w dacie złożenia pozwu tj. 04 kwietnia 2017 r. należności pozwanej E. M. wynikające z w/w umowy pożyczki były w stosunku przedawnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, wobec czego żądanie oddalił jako niezasadne, orzekając o tym w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu. W niniejszej wystąpiły koszty związane z udzieleniem pozwanej pomocy prawnej z urzędu. Sąd miał na uwadze, że zasady ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu regulują w niniejszej sprawie, przy uwzględnieniu § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U z 2016 r. poz. 1714), przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801). Zgodnie z tymi przepisami, koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Od tej zasady zachodzi jednak wyjątek określony w § 6 tegoż rozporządzenia, gdy kosztami sprawy cywilnej zostaje obciążony przeciwnik procesowy strony korzystającej z pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W takiej sytuacji, koszty nieopłaconej pomocy prawnej zasądza się nie od Skarbu Państwa, lecz od przeciwnika procesowego na rzecz strony korzystającej z urzędowej pomocy prawnej. Wynika to wyraźnie z treści art. 122 § 1 kpc, a także z § 6 cytowanego już rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Przyznanie tych kosztów od Skarbu Państwa na rzecz adwokata następuje dopiero po wykazaniu bezskuteczności ich egzekucji. Sąd ustalił wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej z urzędu w oparciu o § 2, § 4 ust.1, 2 i 3 oraz § 8 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, biorąc pod uwagę nakład pracy pełnomocnika pozwanej, w szczególności czas poświęcony na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, uwzględniając złożone pisma procesowe, wartość przedmiotu sprawy oraz wkład pełnomocnika pozwanej w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych.